

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 9Csp/142/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416206515
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8416206515.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v spore žalobkyne: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., IČO: 50 361 368, Martinčekova 13, Bratislava, proti žalovanému: O. E., F.. X.X.XXXX, J. XXX, O., o zaplatenie 965,00 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi 405,36 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 22.11.2013 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na súd dňa 14.11.2016 v jej konečnej úprave podaním zo dňa 21.8.2018 a úprave pripustenej uznesením súdu zo dňa 31.7.2017 č.k. 9Csp 142/2016-57 domáhala na žalovanom s poukazom na zmluvu o úvere zaplatenia dlžnej istiny úveru vo výške 965 eur, kapitalizovaných dlžných úrokov vyčíslených do 8.11.2016 v sume 1 093,79 eur, zmluvných úrokov vo výške 25,50 % ročne zo sumy 965 eur od 8.11.2016 do zaplatenia, úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 965 eur od 8.11.2016 do zaplatenia, a náhrady trov konania.

2. Žalobu zástupca žalobkyne odôvodnil tvrdeniami, že dňa 31.8.2011 uzavrela Poštová banka a.s., Dvořákovo Nábřeží 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 (ďalej len „banka“) so žalovaným zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka č.6304408911. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú obchodné podmienky žalobkyne pre úvery, všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov žalobkyne.

Ako dôkazy označil a spolu so žalobou predložil písomnú zmluvu o úvere č.143961821 a dokumenty označené ako súčasť zmluvy o úvere.

3. Na základe tejto zmluvy banka poskytla žalovanému peňažné prostriedky vo výške podľa zmluvy pri úrokovej sadzbe 25,50 % ročne.

Žalovaný sa zmluvou zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť banke náklady úveru v 70 mesačných splátkach vo výške po 30,62 eur so splatnosťou vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc 20.9.2011. Mesačná splátka 30,62 eur pozostáva zo splátky istiny a úrokov o výške 28 eur a poplatku za poistenie úveru vo výške 2,62 eur.

4. Žalovaný neuhradil dohodnuté mesačné splátky riadne a včas. Prvý krát sa dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 20.1.2012, ktorú zaplatil dňa 22.2.2012.

Výška čerpaného úveru, jednotlivé splátky a spôsob ich započítania sú uvedené v listine vyhotovenej z informačného systému banky označenej ako „Aktuálny stav úveru“ ku dňu 31.8.2015, predloženej spolu so žalobou.

V dôsledku porušenia zmluvných povinností žalovaným banke vzniklo právo požadovať predčasne splatenie úveru. Toto právo si banka uplatnila výzvou, ktorou úver ku dňu 7.11.2013 vyhlásila za predčasne splatný. Na predčasnú splatnosť úveru žalovaného upozornila.

Zástupca žalobkyne predložil súdu upozornenie zo dňa 22.10.2013 a výzvu zo dňa 7.11.2013.

5. Žalovaný zaplatil celkovo 594,64 eur. Z toho banka započítala na istinu úveru 35 eur, na zmluvné úroky a úroky z omeškania 364,60 eur, a na poplatky 195,04 eur.

Žalobou sa žalobkyňa domáha zaplataenia nevrátenej časti istiny úveru vo výške 965 eur, zmluvných úrokov a úrokov z omeškania v zákonnej výške do zosplatnenia úveru vo výške 252,88 eur, zmluvných úrokov a úrokov z omeškania v zákonnej výške od vyhlásenia predčasného zosplatnenia úveru do 7.11.2016 v sume 841,12 eur, zmluvných úrokov z nevrátenej istiny úveru 965 eur vo výške 25,50% ročne od 8.11.2016 do zaplataenia, a úrokov z omeškania v zákonnej výške 5,25 % ročne z nevrátenej istiny úveru 965 eur od 8.11.2016 do zaplataenia.

Aktívnu legitímáciu žalobkyne v spore dôvodil zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 9.2.2017.

6. Uznesením zo dňa 6.2.2017 súd v rámci prípravy pojednávania podľa § 167 ods. 2 zákona č.150/2016 Z.z. Civilný sporový poriadok účinného od 1.7.2016 (ďalej len „Civilný sporový poriadok“) vyzval žalovaného na písomné vyjadrenie k žalobe a jej prílohám v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Uznesenie bolo žalovanému doručené dňa 10.2.2017.

Žalovaný sa k žalobe a pripojeným listinám v stanovenej lehote nevyjadril.

7. Spor súd prejednal a rozhodol v súlade s § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku bez nariadenia pojednávania.

Dňa 25.6.2019 súd verejne vyhlásil rozsudok tak, ako je to uvedené vo výroku tohto jeho písomného vyhotovenia.

K dôvodom svojho rozhodnutia súd udáva:

8. Podľa § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

Podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Podľa § 186 ods. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti.

Podľa § 185 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

Podľa § 191 Civilného sporového poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

9. Žalovaný neučinil sporným a súd na základe výsledkov dokazovania vykonaného oboznámením listín predložených žalobkyňou nepovažoval za závažnejšie spochybnené tvrdenia žalobkyne, že dňa 31.8.2011 žalovaný uzavrel s právnou predchodkyňou žalobkyne Poštovou bankou a.s., Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 (ďalej len „banka“) zmluvu o úvere vo výške 1 000 eur a že žalovaný sa v zmluve peňažné prostriedky zaviazal vrátiť a zaplatiť žalobkyňi dohodnuté úroky.

Tieto skutočnosti vyplývajú aj z listiny označenej ako „zmluva o úvere dostupná pôžička“ (ďalej len „zmluva o úvere“) predloženej v spore žalobkyňou.

Zmluva o úvere obsahuje o.i. nasledujúce údaje: „Úroková sadzba % p.a. 25,50 % p.a.“, „Celková výška nákladov 917,32 eur,“, „Počet splátok (v mesiacoch) 70“, „Výška mesačnej splátky 30,62 eur“, „Poistenie základný súbor poistenia,“, „Dátum prvej platby do 20.9.2011“, „Dátum každej ďalšej platby k 20. dňu v mesiaci“, „Dátum konečnej splatnosti 20.6.2017“ „RPMN banky v % 30,32 % p.a.“ a „Priemerná RPMN na trhu v % 25,15% p.a.“.

Podľa zmluvy o úvere jej neoddeliteľnou súčasťou sú „Všeobecné obchodné podmienky“ účinné od 1.8.2011, „Obchodné podmienky pre úver dostupná pôžička dostupná pôžička-šikovná rezerva,“ účinné

od 15.7.2011, a „Sadzobník poplatkov“ účinný od 16.5.2011 (ďalej len „všeobecné zmluvné podmienky“).

10. Žalovaný neučinil spornými a súd na základe výsledkov dokazovania nepovažoval za závažnejšie spochybnené tiež tvrdenia žalobkyne, že úver vo výške 1 000 eur mu bol poskytnutý úver a že úver nesplácal riadne a včas.

Žalovaný nespochybnil tvrdenia žalobkyne v žalobe žalobkyňou, že na úverový účet zaplatil celkom 594,64 eur.

Podľa predloženého výpisu z informačného systému banky označeného ako „Aktuálny stav úveru ku dňu: 31.8.2015“, Položka „Uskutočnené čerpania“, žalovaný dňa 31.8.2011 vyčerpal z úverového účtu celkom 1 000 eur.

Podľa položky výpisu „Zaplatené splátky“ ku dňu 31.8.2015 žalovaný zaplatil nepravidelne celkom 17 splátok, z toho 6 splátok po 31,38 eur a 11 splátok po 28,76 eur, tzn. celkom 504,64 eur. Prvú splátku vo výške 31,38 eur zaplatil dňa 22.9.2011, ďalšie splátky nepravidelne s tým, že poslednú splátku vo výške 28,76 zaplatil dňa 14.6.2013.

11. Z listiny označenej ako „Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ zo dňa 22.10.2013 vyplýva, že týmto listom banka žalovaného upozornila na podstatné porušenie zmluvy o úvere s tým, že ku dňu 21.10.2013 je pohľadávka banky zo zmluvy o úvere vo výške 415,08 eur viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti, a pozostáva z omeškaných splátok vo výške 379,12 eur a poplatkov vo výške 35,96 eur. Listom žalovaného vyzvala na zaplatenie dlžnej sumy 415,08 eur do 15 dní od doručenia upozornenia, a upozornila ho, že ak nedôjde k zaplateniu tohto dlhu v stanovenej lehote, podľa zmluvy o úvere je oprávnená využiť ust. § 565 Občianskeho zákonníka, vyhlásiť úver predčasne splatným a žiadať úhradu celej úverovej pohľadávky.

Podľa poštového podacieho hárku predloženého žalobkyňou zo dňa 22.10.2013 uvedeného dňa bola na poštu podaná zásielka adresovaná žalovanému na adresu označenú v žalobe, ktorá podľa aktuálneho výpisu z registra obyvateľov je aj v súčasnosti adresou trvalého pobytu žalovaného, a na ktorej žalovaný písomnosti súdu preberá.

12. Z listiny označenej ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ zo dňa 7.11.2013 vyplýva, že žalobkyňa týmto listom žalovanému oznámila, že z dôvodu podstatného porušenia zmluvy o úvere jej úverová pohľadávka zo zmluvy o úvere sa k 7.11.2013 stáva predčasne splatnou. Listom žalovaného vyzvala na zaplatenie celkom sumy 1 256,87 eur, pozostávajúcej z dlžnej istiny 965 eur, úrokov 252,59 eur a poplatkov za upomienky 39,28 eur do 10 kalendárnych dní od doručenia listu.

Podľa poštovej doručienky list bol žalovanému doručený dňa 12.11.2013.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere, tzn. ku dňu 31.8.2011 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Vychádzajúc z cit. ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľská zmluva nie je osobitným zmluvným typom. Môže ňou byť ktorýkoľvek zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, iným právnym predpisom alebo aj zákonom neupravená, tzn. nepomenovaná zmluva, ak sú splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, tzn. ak stranami zmluvy sú dodávateľ a spotrebiteľ. Spotrebiteľskou zmluvou je teda vždy založený právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ.

Zmluva o úvere, ktorú ako zmluvný typ upravuje cit. ust. § 497 Obchodného zákonníka, patrí medzi absolútne obchodné vzťahy, tzn. že v zásade by sa mala vždy spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka (§ 261 Obchodného zákonníka). Nie je pritom v zásade rozhodujúci subjekt ani objekt záväzkového vzťahu, teda ani povaha účastníkov zmluvného vzťahu z hľadiska, či sú alebo nie sú

podnikateľmi. Avšak v prípade, ak účastníkom takéhoto obchodného úverového vzťahu je spotrebiteľ, obchodný vzťah založený zmluvou o úvere nadobúda aj spotrebiteľský charakter. V takomto prípade vzťah má zmiešaný spotrebiteľsko - obchodný charakter, ktorý sa prejaví v tom, že sa naň budú aplikovať aj normy spotrebiteľského práva ako *lex specialis*.

15. Súd nemal závažnejšie pochybnosti o tom, že zmluva o úvere v prejednávanej veci má charakter zmluvy spotrebiteľskej, a že žalovaný má v právnom vzťahu založenom touto zmluvou o úvere postavenie spotrebiteľa.

Záver, že žalovaný zmluvu o úvere uzavrel ako spotrebiteľ, teda že pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, vyplýva jednak z označenia žalovaného v zmluve údajmi fyzickej osoby-nepodnikateľa, ako aj z obsahu zmluvy o úvere vrátane všeobecných zmluvných podmienok, podľa ktorých súčasťou zmluvy o úvere sú obchodné podmienky žalobkyne pre spotrebiteľské úvery. Súd dáva tiež do pozornosti, že sama žalobkyňa v podaní zo dňa 21.8.2018 argumentuje vo veci ustanoveniami spotrebiteľského práva a spotrebiteľskou judikatúrou (§ 5b zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/2015 zo dňa 9.11.2016 a pod).

16. Jedným z druhov spotrebiteľských zmlúv sú zmluvy o spotrebiteľských úveroch.

Spotrebiteľské úvery v čase uzavretia zmluvy o úvere v prejednanom spore upravoval špeciálny zákon č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Tento zákon má vo vzťahu k Obchodnému a Občianskemu zákonníku postavenie *lex specialis*.

Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 9 ods.1 veta prvá zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide i finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu;

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g)) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktorú sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

18. Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods.2 Zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

19. V prejednávanej spore v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje podstatná obsahová náležitosť, ktorú podľa zákona o spotrebiteľských úveroch takáto zmluva musí obsahovať. V zmluve absentujú údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch). Zmluva obsahuje len údaj o výške, počte a termínoch anuitnej splátky, a to 70 splátok po 30,62 eur so splatnosťou k 20. dňu v mesiaci.

Vychádzajúc z citovaného § 11 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch zákon absenciu uvedenej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere nespája s následkom neplatnosti zmluvy. Poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Preto súd v prejednávanej spore spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov.

20. V nadväznosti na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 (Home Credit Slovakia a.s. proti Kláre Biróovej), na ktorý zástupca žalobkyne poukazuje v podaní zo dňa 21.8.2018, súd v súvislosti s absenciou údajov podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch v nadväznosti udáva, že tento rozsudok nie je spôsobilý zmeniť vyššie uvedený právny záver o tom, že spotrebiteľský úver v prejednávanej veci je potrebné považovať bezúročný a bez poplatkov. Keďže ide o rozpor medzi Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „smernica“) a vnútroštátnym zákonom o spotrebiteľských úveroch, je potrebné vyriešiť otázku, či smernici možno priznať priamy alebo nepriamy účinok. Vychádzajúc z ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ v otázke priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku, spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce mu povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe jednotlivci. Preto priamy účinok smernice je v zásade možný len v spore medzi jednotlivcom a štátom, kedy sa jednotlivec domáha svojho práva vyplývajúceho zo smernice priamo voči štátu ako subjektu zodpovednému za nesprávne implementovanie smernice, nie medzi jednotlivcami. Nepriamy účinok smernice v zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ znamená, že vnútroštátne sudy sú povinné vykladať vnútroštátne právo vo svetle znenia a účelu smernice, teda eurokonformne. Tento eurokonformný výklad však nie je absolútny. Nemôže nahradiť výslovné znenie vnútroštátneho zákona. Súd v danom prípade zastáva názor, že smernici nemožno priznať ani nepriamy účinok, nakoľko vzhľadom na výslovnú úpravu ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch v čase uzavretia zmluvy o úvere by priznanie nepriameho účinku smernice znamenalo výklad contra legem.

21. Vo vzťahu k záverom Súdneho dvora EÚ vo veci C- 42/15 súd poukazuje na príspevok doc. JUDr. Martiny Jánošíkovej, PH.D.: „Otázne však je, ako by na tento záver mal zareagovať sudca rozhodujúci konkrétny spor. Ak totiž zistí, že neuvedenie konkrétnej náležitosti v zmluve o spotrebiteľskom úvere by malo byť v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 sankcionované zánikom nároku veriteľa na úrok a poplatky, ale súčasne dospeje k záveru, že ide o náležitosť, ktorej neuvedenie v zmluve o spotrebiteľskom úvere nemá vplyv na možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah jeho záväzku, tak vlastne narazil na rozpor medzi vnútroštátnou úpravou a právom Únie. Keďže však norma práva Únie má v tomto prípade podobu smernice, vzhľadom na horizontálny právny vzťah medzi veriteľom a spotrebiteľom nemôže mať smernica priamy účinok. Zistený rozpor je teda možné vyriešiť len prostredníctvom nepriameho účinku smernice, čo znamená, pokúsiť sa o taký výklad zákona č. 129/2010 Z.z., ktorým sa rozpor odstráni. Domnievam sa však, že v tomto prípade by sudca narazil na jednu z hraníc povinností eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva, ktorou je zákaz výkladu contra legem. Nevie si totiž predstaviť, akou výkladovou metódou by bolo možné objísať príkaz považovať zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bez poplatkov obsiahnutý v § 9 ods. 2 zákon č. 129/2010. Nešlo by už podľa môjho názoru o výklad práva, ale o sudcovskú tvorbu práva“.

22. K nepriznaniu nepriameho účinku smernice súd v nadväznosti na doterajší vývoj aplikačnej praxe súdov ďalej udáva:

V čase uzavretia zmluvy o úvere v prejednávanom spore zákonodarca v zákone o spotrebiteľských úveroch (§ 9 ods. 2 písm. k), aktuálne § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch) ustanovoval, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať aj: „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,“. Súd je toto názoru, že tak explicitne presné ustanovenie zákona nemožno cez prizmu eurokonformného výkladu ignorovať. Zákonodarca tiež v cit. § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch jasne deklaroval, aké následky sú spojené s absenciou tejto obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd nevidí dôvod na odklon od vnútroštátneho predpisu platného a účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere.

23. Na podporu tohto svojho záveru súd poukazuje na väčšinové stanovisko Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove, podľa ktorého: „1. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. (ďalej aj „sporné pravidlo“) obsahuje právo spotrebiteľa na uvedenie splátok istiny spotrebiteľského úveru ako aj splátok úrokov a poplatkov. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva zodpovedá taký výklad sporného pravidla, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška“, „počet“ a „termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom, a tiež k poplatkom (porov. rozsudok

NS SR z 28.06.2016 sp.zn. 7Sžo/61/2015, porov. tiež pri použití historického výkladu k totožnej dikcii podľa zákona č.258/2001 Z.z. rozsudok NS SR sp.zn. 7Cdo/128/2016). Uvedené zákonné pravidlo sa deroguje s účinnosťou od 01.05.2018 novelou zákona č. 129/2010 Z.z. vykonanou zákonom č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č.483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Do nadobudnutia účinnosti uvedenej novely nie je v súlade s princípmi súkromného práva docieľať ten istý derogačný efekt súdmi tzv. eurokonformným výkladom, pretože ten by odporoval zákazu eurokonformného výkladu contra legem, odporoval by princípu právnej istoty, nebol by súladný ani s výkladom rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, keďže Súdny dvor EÚ za eurokonformnú považoval len a) amortizačnú tabuľku a po b) len vo vzťahu k istine. Sporné zákonné pravidlo pritom predpokladá oveľa širší diapazón možnosti špecifikácie splátok spotrebiteľského úveru než je amortizačná tabuľka a než je len špecifikácia istiny. Navyše, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS predpokladá na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) údaje o splátkach, a to tak, aby transparentne bolo zrejmé, že tam nie sú uvedené poplatky, ktoré môžu byť v splátkach zahrnuté, ale do RPMN sa nezapočítavajú (čl. 19 ods. 2 smernice 2008/48/ES). Smernica taktiež výslovne predpokladá informovanie spotrebiteľov o špecifikácii splátok úrokov a poplatkov(čl. 10 ods. 1 písm. j), príloha II.,2.).

24. Ďalej súd poukazuje tiež na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.12.2018 č.k. 5Co 30/2018-128. Súd sa plne stotožňuje s argumentáciou krajského súdu odôvodňujúcou odklon od rozhodnutia NS SR zo dňa 22.2.2018 sp.zn. 3Cdo/146/2017 v otázke nepriamemu účinku smernice.

25. Do pozornosti súd dáva aj rozsudky Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24Co 499/2014 z 15.4.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10Co 77/2013z 22.5.2014, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24CoE 313/2010 z 9.8.2011 a ďalšie.

Podľa záverov prijatých súdmi v týchto rozhodnutiach majú na zreteli primárny účel právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu) § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch zodpovedá iba taký výklad tohto ustanovenia, podľa ktorého každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, „počet“ a „termíny“ splátok sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť. Teda ako k istine, tak i k úrokom, a tiež k prípadným iným poplatkom a doplnkovým službám. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky. Odchylnosť takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne je práve prejavom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa, ktorý pri rozhodovaní, či zmluvu uzavrie, by nemal byť zavádzaný nie celkom jasnými údajmi, z ktorých nemusí byť schopný vyvodit', aké bude skutočné navýšenie sumy, ktorú si požičiava, a ktorú bude veriteľovi povinný zaplatiť.

26. Súd ustanovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spočívajúce v nerozčlenení splátok na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, a neurčení jasných termínov ich splatnosti, považuje tiež za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. a) a o) Občianskeho zákonníka.

27. Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

Podľa § 53 ods. 4 písm. o) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú aj tie ustanovenia, ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi.

Podľa § 7 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon na ochranu spotrebiteľa“) obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 7 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9.

Podľa § 8 ods. 3 a 4 zákona o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 1, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmý z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

28. V prípade nečlenenia splátok úveru na splátky istiny, úrokov a jednotlivých ďalších nákladov úveru a neuvedenia jasného termínu splatnosti u každej z položiek istiny a nákladov úveru spotrebiteľ od samého počiatku síce vie, že celkovú čiastku, ktorú sa zaviazal veriteľovi zaplatiť, má plniť mesačnými splátkami v dohodnutom počte a výške. Od počiatku však nevie, koľko má hradiť na istinu a koľko a kedy má zaplatiť na tú ktorú odplatu veriteľovi, teda na úroky, jednotlivé poplatky za úver a pod. Veriteľ pritom od začiatku má o týchto skutočnostiach vedomosť, pričom spotrebiteľovi túto informáciu neposkytne. Je to teda veriteľ, ktorý svojvoľne podľa vlastného uváženia priradzuje platby spotrebiteľa a určuje, akú časť a kedy použije na splátku istiny, akú a kedy na tú ktorú svoju odmenu (úroky, poplatky a pod). Spotrebiteľ nemá žiadnu možnosť túto činnosť veriteľa kontrolovať. Ak by si aj spotrebiteľ aktívne vyžiadal tzv. amortizačnú tabuľku, nič to nemení na skutočnosti, že priradenie splátok spotrebiteľa k istine a jednotlivým položkám nákladov úveru zaplateným do momentu vyžiadania si amortizačnej tabuľky by aj tak bolo v réžii veriteľa a spotrebiteľ by nemal žiadnu možnosť to ovplyvniť.

Súd zastáva názor, že spotrebiteľ musí od počiatku mať vedomosť o tom, ako veriteľ bude priradzuvať jednotlivé splátky k istine a k ostatným položkám nákladov spojených s úverom, a veriteľ musí túto skutočnosť spotrebiteľovi na začiatku oznámiť. Inak sa jedná o nekalú obchodnú praktiku v zmysle cit. § 7 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v spojení s cit. § 7 ods. 4 a § 8 ods. 3 a 4 zákona o ochrane spotrebiteľa. Informácia o splácaní odmeny veriteľovi, teda úrokov, jednotlivých poplatkov a podobne, je pre spotrebiteľa jednou z najpodstatnejších informácií v zmluve s spotrebiteľskom úvere vôbec. Veriteľovi pritom nemôže robiť problém túto informáciu do zmluvy včleniť. Informáciu však do zmluvy zámerne nevkladá a skrýva ju. Takouto obchodnou praktikou je veriteľom spôsobovaná značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy nemá možnosť oboznámiť sa, v akej výške bude mesačne splácať istinu úveru a v akej výške platiť jednotlivé odmeny veriteľovi, a iba veriteľ určuje, aká časť bude na čo použitá. Spotrebiteľ nemá možnosť do toho akokoľvek zasiahnuť.

29. Navyše, dojednanie v spotrebiteľskej zmluve o úvere v prejednávanom spore je z pohľadu údajov o výške a termínoch splatnosti istiny a jednotlivých položiek nákladov spojených s úverom nejasné, nezrozumiteľné a zavádzajúce.

Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

Podľa § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

30. Z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že banka sa zaviazala poskytnúť žalovanému úver vo výške 1 000 eur pri nákladoch 917,32 eur, čo predstavuje celkom 1 917,32 eur. Žalovaný sa v zmluve o úvere zaviazal zaplatiť žalobkyni 70 mesačných splátok po 30,62 eur, z čoho podľa tvrdenia žalobkyne poistenie tvorilo 2,62 eur mesačne. Vynásobením dohodnutého počtu a výšky splátok s tvrdným poistením dostávame sumu 2 143,40 eur, bez poistenia sumu 1 960 eur, čo nekorešponduje s čiastkou, ktorú žalovaný mal spolu s nákladmi žalobkyni podľa zmluvy zaplatiť. Dôvod týchto rozdielov zo zmluvy o úvere nie je bez pochybnosti zrejmý.

Za tejto situácie neuvedenie jasne, koľko má žalovaný zaplatiť na istinu, koľko na úroky, a koľko a na aké poplatky, neumožňuje žalovanému ako spotrebiteľovi posúdiť rozsah svojho záväzku, čo v zmysle smernice plne odôvodňuje záver o tom, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

31. V prejednávanom spore žalovaný nepoprel a súd vykonaným dokazovaním nepovažoval za spochybnenú skutočnosť, že žalobkyňa žalovanému titulom úveru poukázala na úverový účet peňažné prostriedky vo výške 1 000 eur.

Žalovaný nepoprel tvrdenie žalobkyne, že na úverový účet zaplatil celkom 594,64 eur.

Vychádzajúc zo záveru, že úver v predmetnom spore je bezúročný a bez poplatkov, súd preto mal za to, že žalovaný doposiaľ z istiny úveru nevrátil 405,36 eur (1 000 eur - 594,64 eur), a že žalobkyňa nemá nárok na požadované zmluvné úroky a poplatky.

Vzhľadom na dojednanú splatnosť poslednej splátky dňom 20.6.2017, súd bez ohľadu na nižšie uvedený záver o predčasnej splatnosti úveru, uložil žalovanému povinnosť vrátiť celú nevrátenú časť istiny úveru vo výške 405,36 eur, a žalobu vo zvyšnej časti istiny a v časti žalovaných zmluvných úrokov ako nedôvodnú zamietol.

Súd zastáva názor, že aktívna legitímácia žalobkyne v spore vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 9.2.2017.

32. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Žalobkyňa žalobou žiadala priznať úroky z omeškania s poukazom na tvrdenia a predložené listinné dôkazy o predčasnom zosplatnení celého úveru.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

34. Bolo na žalobkyňu, aby preukázala splnenie všetkých zákonných predpokladov pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka upravených v cit. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, tzn. práva na tzv. zosplatnenie celého úveru, a to, že právo uplatnila najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a súčasne, že žalovaného ako spotrebiteľa na toto právo upozornila v lehote nie kratšej ako 15 dní. Podľa cit. právnej úpravy § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je totiž podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné.

35. Na základe výsledkov dokazovania vykonaných v spore súd prijal záver, že žalobkyňa preukázala splnenie všetkých zákonných predpokladov pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

Právo žalobkyne žiadať zaplatenie celej pohľadávky na zaplatenie nevrátenej istiny úveru zo zmluvy o úvere v prípade omeškania so zaplatením ktorejkoľvek čiastky splátky podľa zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote jej splatnosti vyplýva zo všeobecných zmluvných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere.

Na základe listu zo dňa 22.10.2013 a predloženého poštového hárku zo dňa 22.10.2013 v kontexte s ďalšími okolnosťami, ktoré vyšli v konaní najavo, možno prijať záver, že banka žalovaného na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky upozornila. Žalovaný nepoprel, že na uplatnenie tohto práva bol žalobkyňou upozornený listom z 22.10.2013 tak, ako vyplýva z listín predložených žalobkyňou.

Žalovaný tiež nepoprel a vykonaným dokazovaním súd nemal vážnejšie spochybnené, že listom z 7.11.2013 žalobkyňa žalovanému uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka riadne dňa 12.11.2013 oznámila.

Podľa listinných dôkazov žalovaný v čase uplatnenia práva bol v omeškaní so splatením splátky viac ako 3 mesiace, keďže poslednú úhradu poukázal dňa 14.6.2013.

36. Preto súd vychádzajúc z citovanej právnej úpravy žalobkyni priznal úroky z omeškania v zákonom stanovenej výške 5,25 % ročne z priznanej istiny 405,36 eur, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty 10 kalendárnych dní určenej žalovanému na zaplatenie celej pohľadávky zo zmluvy o úvere vo výzve zo dňa 7.11.2013, doručenej mu 12.11.2013, tzv. odo dňa 22.11.2013 do zaplatenia.

V prevyšujúcej časti súd žalobu aj ohľadne úrokov z omeškania zamietol.

37. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (zásada úspechu).

Strany boli v spore úspešné čiastočne. Vzhľadom na vcelku vyrovnaný pomer ich úspechu a neúspechu súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti výrokom I. - III. rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).